

dette Spørgsmaal nu kan forhandles. Der er heller ingen Grund til at gaa op i de højere Toner i denne Anledning.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), der indledede Forhandlingen, stod omtrent paa det samme Standpunkt som den ærede sidste Taler (Sporon-Fiedler), nemlig at hvis man kunde overbevise ham om, at der ikke ved, at man stryger Farvebestemmelsen, skete nogen som helst Skade for vort Smørmarked i England, var han ikke imod det. Jeg er ikke sikker paa, at jeg kan overbevise det ærede Medlem saa lidt som den ærede sidste Taler, men en Diskussion her om dette Spørgsmaal fører ikke til store Resultater; en saadan Forhandling maa særlig føres i Udvalget, hvor man kan forlange de Beviser og Udtalelser, som man ønsker i denne Henseende.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) spurgte, om jeg før Lovforslagets Forelæggelse havde henvendt mig til Landbrugsorganisationerne. Dertil maa jeg svare: Nej, det har jeg ikke. Men jeg har naturligvis ikke det mindste imod, at det Udvalg, der ned sættes om denne Sag, henvender sig til disse Organisationer.

Foruden dette Spørgsmaal om Farvingen, som jo er det, hvorom Striden særlig staar, er der i Lovforslaget adskillige andre Bestemmelser, som er af ikke helt ringe Betydning. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) nævnedé den Paragraf, hvori Vandindholdet sættes til højst 16 pCt. Det er en Bestemmelse, der ikke er uden Betydning. Det ærede Medlem anførte, da han omtalte dette, at han kunde ønske — saadan forstod jeg ham —, at man, i Lighed med hvad der er sket i Loven om Handel med Smør og Landbrugsprodukter m. m., fik en Bestemmelse ind her, hvorefter man kunde sælge Vandmargarine, hvis Vandindhold var mellem 16 og 20 pCt. En saadan Bestemmelse er ikke indsat i Lovforslaget, fordi det er blevet mig meddelt, at det er langt lettere at kontrolere Vandindholdet i Margarine end i Smør, og derfor er der ingen Grund til at have dette Spillerum: 16—20 pCt. Men derom kan der selvfølgelig forhandles.

En anden Bestemmelse i Lovforslaget, som ogsaa har sin store Betydning, er den, at Foreninger og Selskaber, som fremstiller Margarine blot til Fordeling blandt Medlemmerne, ogsaa kommer ind under Kontrollen, saaledes at der for Fremtiden her i Landet ikke fremstilles Margarine,

hverken af Foreninger eller andre, som ikke er underkastet Kontrollen. Et tredie Punkt i Lovforslaget, som ogsaa har sin Betydning, er dette, at man faar en tydelig Definition af, hvad der forstaaes ved, at der ikke i de Lokaler, hvor der tilvirkes Smør, eller i deres Nærhed maa udleveres eller fordeles Margarine. Men disse Ting har det vist sig, at der ikke er nogen som helst Uenighed om.

Det, hvorom Interessen har samlet sig under denne korte Forhandling, er i særlig Grad Farvebestemmelserne. Det ærede Medlem, som sidst talte, det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), mente, at der ingen Grund var til at farve Margarine, for det var jo kun en fiks Idé, at man vilde have, at den skulde ligne Smør. Forholdet er imidlertid det — det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil vide —, at Margarine ikke i ret mange Hjem bliver spist med den Farve, den har fra Fabrikken, men at man almindeligt farver den i Hjemmene; og naar man saa lægger Mærke til, at i Øjeblikket spiser saa godt som alle Mennesker her i Landet Margarine — der er vistnok ikke ret mange, som i det hele taget spiser Smør —, saa synes jeg, der er al Grund til, at man, hvis ikke det paa anden Maade gør Fortrød, fritager Husmødrene for Arbejdet med at farve Margarine hjemme. Det ærede Medlem fra Ærø vilde ikke være med til, at man strøg Farvebestemmelsen, hvis man ikke paa en mere effektiv Maade kunde kontrolere, at Margarine ikke blev farvet i Lokaler, der stødte op til Udsalgene. Det er vistnok i høj Grad besværligt at skærpe Kontrollen yderligere; det er, efter hvad jeg har faaet meddelt, næsten umuligt at føre en effektiv Kontrol med, at man ikke i Udsalgsstederne undertiden farver Margarine. Saa siger det ærede Medlem fra Ærø, at Ophævelsen af Farvebestemmelsen kan kun blive til Fordel for Fabrikkerne. Men dér tror jeg, det ærede Medlem har ganske Uret. Jeg tror, at Fabrikkerne ikke i særlig Grad er interesserede i, om man maa farve Margarine eller ikke, ud over dette, at man kunde tænke sig, at Fabrikationen kunde stige yderligere ved, at Farveforbudet ophæves. Thi der er jo ingen af Fabrikkerne, som nu maa farve Margarine, og derfor bliver Konkurrencen mellem Fabrikkerne akkurat den samme, enten man farver eller ikke farver Margarine. Det ærede Medlem fra Ærø mente, at Detailhandlerne ikke havde nogen Interesse i, at man strøg Farveparagraffen. Men det er netop Detailhandlerne,